

[Kjærulff-Schmidt.]

meddele vor stilling til de ændringsforslag, der foreligger her ved andenbehandlingen.

Ved afstemningerne om ændringsforslagene til lovforslag nr. L 108 stemmer vi imod det kommunistiske ændringsforslag nr. 1. Derimod stemmer vi for de øvrige ændringsforslag til dette lovforslag.

Vi er tilfredse med, at både regeringen og et stort flertal af partier langt om længe er nået til en erkendelse af, at det var rigtigt, hvad fremskridtspartiet fra starten sagde, at brandsikringslovgivningen blev gennemført, nemlig at de frister, som boligministeriet dengang stod så stejlt på, var helt urealistiske. Boligministeriets embedsmænd har i denne sag som i desværre så mange andre sager tabt ansigt endnu en gang, fordi man kom med vurderinger, som var helt urealistiske, men det er selvfølgelig bedre sent end aldrig at få rettet på fejlene. Vi hilser selvfølgelig med tilfredshed det resultat, der er kommet ud af udvalgsarbejdet, hvad fristreglerne angår.

Til lovforslag nr. L 9 anbefaler vi, at der stemmes for det ændringsforslag, vi har stillet, og til lovforslag nr. L 110 stemmer vi for det af hele udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Om vor stilling ved tredjebehandlingen skal jeg henvise til, hvad vi har udtalt i betænkningen.

Johan Philipsen (V):

Venstre agter at stemme for de ændringsforslag, der er stillet af ministeren og tiltrådt af et flertal. Vi agter endvidere at stemme imod de andre ændringsforslag, og det er meningen, at vi ved tredje behandling vil stemme for boligministerens lovforslag om fristforlængelse.

Jeg skal nøjes med her at henvise til de udtalelser, jeg tidligere har haft lejlighed til at fremsætte om dette meget vanskelige område af lovgive om. Jeg er ked af at måtte sige, at efter min opfattelse har boligministerens teknikere og deres eventuelle rådgivere været lidt længe om at lempe de tekniske krav, og de har i hvert fald ikke lyttet til den advarsel, jeg kom med ved forslagets allerførste behandling her i salen.

Der er jo ingen grundlov, der siger, at en taler på folketingets talerstol absolut skal være kedelig, men jeg har i hvert fald svagt i min erindring, at ét af de grundlæggende principper i matematikkens lovgivning var en overvejelse imellem, hvad der er den mindste og den stør-

ste fællesnævner. Det burde man måske have vurderet lidt nøjere, al den stund det drejer sig om bygninger af vidt forskellig beskaffenhed.

Så ømmer jeg mig lidt over at pålægge private personer nogle tidsfrister, der ganske friskt er blevet forlænget, når vi under udvalgsarbejdet har konstateret, at myndighedsbehandlingen ikke alle steder er foregået med den hurtighed, som ville være ønskelig. Endvidere har jeg fået at vide, at der på dette område for visse ting stadig eksisterer nogle materialevanskeligheder. Men spørgsmålet eksisterer, og vi har været villige til at løse det fra første begyndelse, og det er vi altså fortsat. Jeg beder altså om tilgivelse for disse hjertesuk i denne anledning.

Keld Andersen (KF):

Som det fremgår af den omdelte betænkning, vil det konservative folkeparti stemme for lovforslag nr. L 108, L 109 og L 110 samt de af boligministeren stillede ændringsforslag, mens vi stemmer imod lovforslag nr. L 9, L 116 og L 10.

Jeg vil godt gøre den bemærkning, at vi er tilfredse med den udsættelse af gennemførelse af brandsikringsreglerne, der er sket med lovforslaget, hvor det før var inden den 1. oktober 1977, men hvor det nu er inden den 1. april 1978. Vi er tilfredse med dette på baggrund af de betænkeligheder, vi hele tiden har haft for så vidt angår det mulige i at få de nødvendige materialer frem i rette tid. Ved at det nu er blevet den 1. april, så tror vi på, at det virkelig kan lade sig gøre at få gennemført disse moderniseringer inden den 1. april 1978.

Vi er også tilfredse med boligministerens oplysning om i et cirkulære over for kommunalbestyrelserne at ville fremhæve betydningen af, at der i fornødent omfang føres kontrol med, at brandsikringerne foretages i overensstemmelse med forskrifterne.

Vedrørende de bemærkninger i betænkningen, som et mindretal, centrum-demokraterne, har gjort om forslag nr. L 109 om realkreditinstitutternes ansvar for på baggrund af de konkrete omstændigheder vedrørende de enkelte ejendomme at vurdere bygningernes restlevetid, herunder, om en ejendom er omfattet af kommunens saneringsplan, med henblik på at sikre en hurtigere amortisation end den under § 17 c, stk. 1, fastsatte tid på 20 år, kan vi tilslutte os disse bemærkninger, som jeg i allerhøjeste grad finder er relevante.